

[Ingmar Wagner.]

det med soldaternes aflønninger? Jeg har set af tekstanmærkningerne til § 21, at soldaterlønningerne fortsat er 2 kr. om dagen i de første 6 måneders tjenestetid; derefter stiger de 25 øre daglig indtil de 12 måneder for herefter at stige til 3 kr. daglig for tjeneste udover 12 måneder, medens — som det også fremgår af § 21 — de frivillige menige har 4 kr. daglig under deres tjeneste.

Jeg finder, at dette er en fuldkommen urimelig forskelsbehandling. Dyrtiden rammer de værnepligtige lige hårdt, hvadenten man har været indkaldt 1 måned eller 16 måneder. Desuden skal de frivillige altså have 4 kr. om dagen; det er ikke, fordi jeg synes, det er for meget, men det virker helt urimeligt, at de frivillige skal have en større aflønning end dem, der er tvunget ind i trøjen.

Ja, man kan måske oven i købet gå ud fra, at de, der er frivillige, er glade for tjenesten og måske ligeglade med, hvad de får i løn, medens de tvungne værnepligtige almindeligvis ikke er så glade, men trænger til en virkelig opmuntring. Derfor henstiller jeg til forsvarsministeren at se på dette spørgsmål og forhøje lønningerne for alle værnepligtige til 4 kr. daglig.

Samtidig vil jeg bede forsvarsministeren om at tage en række af de værnepligtiges andre forhold op. Indenfor hæren trænger man til mere undermundering. Det burde være på tide, at man fik sit tøj gratis vasket, fik flere toiletsager og gratis orlovsrejser. Et andet vigtigt spørgsmål for de værnepligtige er de såkaldte lette udgangssko. I øjeblikket er det sådan, at soldaterne selv skal holde sig med fodtøj, og et par herresko koster vel i dag omkring 70—80 kr. og en forsåling 15—18 kr.; det er en helt urimelig udgift for de indkaldte. Tilmed har jeg hørt, at der i den seneste tid er stillet det særlige krav til de indkaldte, at de ikke alene skal have et par lette udgangssko, men de skal være af en særlig karakter.

Det skal være glatte brune sko; sko med mønster, der jo er ganske almindelige, kan man — i hvert fald er spørgsmålet rejst ved forskellige afdelinger — i fremtiden ikke bruge. Det er et fuldkommen urimeligt forlangende, og jeg må anmode om, at denne

tingenes tilstand bliver ændret, så militæret stiller det fornødne fodtøj til rådighed for soldaterne. De har krav på bedre kår, ikke mindst i dag, hvor de har den lange 16 måneders tjenestetid.

Foged: I anledning af forslag på finansloven om tilskud til præstelønninger i udlandet vil jeg gerne fremdrage et specielt eksempel vedrørende Indenlandsk Sømandsmission.

I øjeblikket er der tre organisationer, der øver arbejde i udlandet: Dansk Kirke i Udlandet, Dansk Sømandskirke i fremmede Havne og Sømandsmissionen, også kaldet Indenlandsk Sømandsmission, og gennem årene har der været en stigende forståelse af, at man fra bevillingsmyndighederne burde yde tilskud til præstelønningerne ud fra den betragtning, at mange af de mennesker, der bliver betjent, betaler kirkeskat. Bevillingerne til de to første institutioner, altså Dansk Kirke i Udlandet og Dansk Sømandskirke, er år for år også blevet øget, hvorimod Indenlandsk Sømandsmission ikke har kunnet opnå tilskud til sin præst i Lissabon. Nu lyder det måske også lidt underligt, at Indenlandsk Sømandsmission skulle have en præst i Lissabon, men det har sin særlige historie.

Det er mig bekendt, at der flere gange fra Sømandsmissionens side er blevet rettet henvendelse til kirkeministeriet om at få en bevilling, men indtil nu er det ikke lykkedes.

Sømandskirken i Lissabon, der sorterer under Indenlandsk Sømandsmission, fremstod efter den sidste verdenskrig. Fra de nordiske sømandsmissioners side — specielt fra svensk side — blev det påpeget, hvilken stor mangel det var, at der ikke fandtes nogen nordisk sømandsmission på Pyrenæerhalvøen under den sidste verdenskrig. De nordiske sømandsmissioner havde imidlertid alle nok at gøre med at få genrejst deres sønderskudte kirker og ødelagte bygninger rundt omkring i verden, og den svenske kirkes sømandsmission opfordrede derfor Indenlandsk Sømandsmission til på dette særlige felt at gøre en indsats.

Sagen blev grundigt overvejet i Sømandsmissionens bestyrelse og ved to på hinanden følgende årsmøder. Men man var naturligvis klar over, at Indenlandsk Sømandsmission